Poste Restante

Medlemstidning för Nils Ferlin-Sällskapet Nr 2 2013

Ordföranden har ordet:

Kära Ferlinvänner

En ljuvlig, solig och varm sommar går, när detta skrives, mot sitt slut och ända in i september har vi fått uppleva dagar som, när det gäller värmen, har varit som dagar i början av augusti. Det sägs ibland att poesin sitter trångt i dagens Sverige men har inte sommaren egentligen varit som ett enda långt poem där solen dag efter dag skrivit nya rader med skimrande poesi. Carl-Emil Englund har i Dröm och hägring skrivit

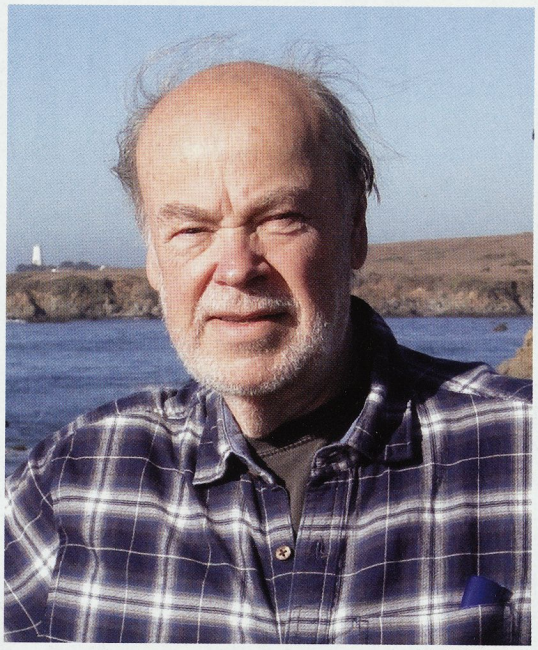

Foto: LILIAN AHLM

Tor Englund, ordförande i Nils Ferlin-sällskapet.

Foto: LILIAN AHLM

Tor framför statyn av Kristin Lavransdotter (i Norge).

"sommarn är generös,
. . .
sommarn har råd med nitton blommor
i skogsbrynet"

Vad har hösten råd med för rikedomar?

Under några dagar i juli gjorde Lilian och jag en resa till Värmland och Norge och det blev på många sätt en litteraturresa. Vi började med att besöka Filipstad och väl framme i staden parkerade vi bilen i centrum nära älven och vandrade bort till Nils Ferlin där han satt på sin soffa vid den så kallade snobbrännan.

Men han var inte ensam. Runt soffan stod en klunga med – framför allt – norska turister och lyssnade till två ciceroner, som berättade om skaldens ungdomsår i staden. Det visade sig att Nils Ferlin inte alls var okänd i Norge. Några av turisterna kunde ur minnet till och med citera några av hans dikter:

OMSLAGSBILDEN: Nils Ferlin som "Rondellpoet" i Filipstad. Foto: Tor Englund.

Man dansar däruppe – klarvaket
är huset fast klockan är tolv.
Då slår det mej plötsligt att taket,
mitt tak, är en annans golv.

Och en annan fyllde på med några rader ur En valsmelodi:

ty jag är ganska mager om bena . . .

Skalden själv satt tyst och lyssnade till ciceronerna och de välbekanta diktraderna.

På denna soffa av brons har Ferlin suttit sedan maj 1975 då statyn, utförd av professor K G Bejemark, invigdes med tal och sång. Men Ferlin sitter nu inte bara på sin soffa vid älven utan han finns på många håll i Filipstad. När vi med bilen svängde ut från staden passerade vi ett antal rondeller och där – mitt i rondellerna omgiven av prunkande blommor – satt på sin soffa med cylinderhatt Nils Ferlin, som någon slags poetisk rondellhund – kanske en rondellpoet. Han nickade mot oss när vi lämnade Filipstad.

Vi passerade sedan Mårbacka och hälsade på Selma Lagerlöf innan vi for till Norge. Längst norrut i Gudbrandsdalen, i Nord-Sel, träffade vi på en annan litterär gestalt. Utanför ortens träkyrka står Kristin Lavransdotter staty – denna romangestalt från 1300-talets Norge skapad av nobelpristagaren Sigrid Undset.

Nils Ferlin-sällskapets styrelse har i år beslutat att ge Ferlin-priset till Bruno K Öijer och trubadurpriset till Sofia Karlsson. Tyvärr har Bruno inte möjlighet att närvara vid utdelningen den 24 oktober. Han och hans hustru befinner sig då i Paris, där Bruno ska skriva färdigt sin nya diktsamling. Han tackar för priset och tror att flera av hans nya dikter skulle ha glatt Nils Ferlins hjärta. Han ber också att vi ska skänka hans prissumma till Läkare utan gränser vilket vi naturligtvis gärna gör.

Samtidigt vill jag tacka alla medlemmar som genom sina medlemsavgifter gör det möjligt för oss att varje år dela ut priser till dels en svenskspråklig lyriker, dels en trubadur.

Glöm nu inte bort att anmäla er till festen den 24 oktober.

Jag ser fram mot att få möta er alla.

TOR ENGLUND

Lilian samtalar med Nils Ferlin.
Foto: TOR ENGLUND

Sofia Karlsson, årets Trubadurpristagare.

Fri bild

Sofia Karlsson Trubadurpristagare 2013

OVE ENGSTRÖM

Motivering: *"Med stor integritet och ett folkmusikaliskt anslag har hon givit den svenska visan en nytändning."*

– Grattis, Sofia, till 2013 års Trubadurpris!

– Tack Ove, det känns fantastiskt!

– Om jag säger Nils Ferlin, vad säger du då?

– Jag säger Margareta Hallin, denna underbara sångerska vars fina tonsättningar av Nils Ferlins dikter jag lyssnat mycket på. Och Ferlins dikter – ett underbart vackert språk!

– Ditt första musikaliska minne?

– Min farmor spelade tramporgel och jag satt i hennes knä och vi sjöng psalmer.

– Hur tidigt förstod du att det var sång- och musik du skulle komma att syssla med som yrke?

– Inte förrän jag var runt 21 år faktiskt. Men då gav jag å andra sidan järnet!

– Förutom att du sjunger så spelar du ju också flera olika instrument. Vilket är ditt favoritinstrument?

– Egentligen är det fiol. Jag vill så gärna kunna spela bra fiol. Sen tycker jag också att cello är underbart. Och munspel!

– Sofia, du har ju i många år nu turnerat, gjort skivor, radio och TV med mera. Vad har du på gång framöver?

– Jag ska spela in ett nytt skivalbum och göra en duo-turné med pianisten Martin Hederos i jul! Jag ska också göra ett gästspel hos den skotska sångerskan Heidi Talbot när hon kommer på Sverigeturné den 11 – 12 oktober.

Då får jag bland annat spela med fantastiska John Mc Cusker, producent och multiinstrumentalist.

– Tack Sofia och än en gång grattis. Du är

varmt välkommen till prismiddagen på Grillska Huset vid Stortorget i Gamla Stan den 24 oktober!

*

Här lite mer om årets Trubadurpristagare:
Sofia Karlsson är en unik artist med stor integritet och alltid med största fokus mot musiken, men ändå lyckats bli mycket folkkär. Hon spelar mest på den akustiska folk- och vis-scenen, men rör sig fritt över olika genrer i sin musik.

Hon har sjungit in duetter med Svante Turesson, Thorstein Bergman och Rikard Wolff.

Våren 2005 förändrades saker och ting radikalt för Sofia Karlsson då hennes andra album, Svarta Ballader, plötsligt blev en stor succé över hela Sverige, hyllad av både kritiker och publik. Albumet Svarta Ballader, där Sofia tolkar Dan Andersson, höll sig uppe på Sverigetopplistan i 54 veckor och är fortfarande i topp-100 av alla album som kommit ut sedan 1975.

Hon fick en Grammis och albumet har sedan dess sålt över 95 000 exemplar.

Denna succé följdes upp av intensivt turnerande och våren 2007 såg hennes andra soloalbum "Visor från vinden" ljuset. Skivan blev en stor framgång och nådde upp till andra plats på albumlistan. Hon fick även denna gång ta emot en Grammis i kategorin "Årets folkmusik/visa", samt en dansk Grammis ikategorin "Bästa utländska album" och Manifestgalans pris 2008 i kategorin "Folk/visa".

Under åren 2008 – 2010 turnerade Sofia över hela Skandinavien och spelade för fullsatta konserthus och spelställen. Sex månader efter lanseringen av egenskrivna "Söder om Kärleken" (2009) sålde albumet guld och hon tilldelades sin tredje Grammis. Hösten 2011 släpptes livealbumet "Levande" som blev hennes femte fullängdsskiva även den fick en Grammis. Samtidigt gav Sofia ut en notbok bestående av några av Sofias mest älskade låtar, med tillhörande kommentarer och texter.

Sedan dess har Sofia spelat med sitt band i Norden i olika kombinationer, samt gjort bejublade konserter med Norrbottens Kammarorkester och Göteborgssymfonikerna.

Hon har genom åren mottagit prestigefyllda priser och utmärkelser, bland annat Dan Andersson-priset, Ulla Billquist stipendiet och två danska Grammisar.

Och nu alltså Ferlin Sällskapets Trubadurpris!

SÄLLSKAPSLIV TILL SJÖSS!
Östersjön
3 november 2013 – 4 november 2013

För sjätte gången samlas litteraturälskare ombord på en 23-timmarskryssning för att hylla och minnas de författare som inte längre är verksamma, men som för evigt satt sitt personliga avtryck i litteraturhistorien. Resan görs i samarbete med De Litterära Sällskapen, litteraturälskare som oförtrutet verkar över hela landet för att sprida sina författares verk till en allt större skara läsare.
Som vanligt bjuder sju intressanta och aktuella sällskap på storartad underhållning. Förutom Nils Ferlin-Sällskapet kommer bl.a. det nybildade sällskapet Tage Danielssons Vänner, att underhålla oss med kända Tage-sånger, framförda av revyprimadonnan Jessica Ericsson. Trots ett fullspäckat litterärt program blir det också tid till trevlig samvaro, god mat och underhållning.
Mer information och bokning hos
www.omniaresor.se eller per telefon 021-12 90 90

Resan sker i samarbete med

DE LITTERÄRA SÄLLSKAPENS SAMARBETSNÄMND
DELS

Bruno K. Öijer står helt för sig

JENNY WESTERSTRÖM

Nils Ferlin-priset till en svenskspråkig poet går 2013 till Bruno K. Öijer. Född i Linköping den 26 november 1951 hann Öijer alltså uppleva ett decennium med Nils Ferlin. Även om vi ferlinare självklart håller på vår man ska vi inte ens som prisgivare envisas med likheter. Men det finns en överordnad likhet som i sig sätter stopp för vidare funderingar i ämnet: Ferlin och Öijer är unika. Det är vackert så.

"I grunden handlar det om att varje människa är större än sin situation och att vår framtid beror på vår förmåga att kunna känna sorg över det som gått förlorat", heter det i ett centralt yttrande av Öijer. Men om han känner sorg över det som gått förlorat, vill vi som omvärld och läsare bjuda tröst och påminna om det myckna han uträttat och som inte gått förlorat. Evigt ung är ingen, men evigt oförutsägbar är han – och det är heller inte illa.

Man får titta noga i kalendern för att tro att det numera har gått fyra decennier sedan debuten med *Sång för anarkismen* (1973). Den följdes strax av *Vesuvius* (1974) och man påminner sig också om hur Öijer mitt i 1970-talet turnerade med Lyrikgruppen Vesuvius tillsammans med Per-Eric Söder, Eric Fylkesson och Leif Elggren.

Öijer har från början framfört sina dikter inför publik och måste anses vara den främste av våra performance-poeter. Så hette det ju inte på Nils Ferlins tid, men det är nästan ohjälpligt att nämna honom också i det sammanhanget. Men visst är Öijer sin egen, och hans stora publika framgångar knyter sig i hög grad till att han kunnat vinna en ungdomlig publik som annars mest lockas av musik i olika former. Bob Dylan är en av de stora i hans värld. Öijer kommer rocken nära. Han har också samarbetat med Fläskkvartetten. Och han är mån om att vi inte en gång för alla ska fånga in honom:

De viktiga åren
och hela mitt förflutna
verkar så avlägset
men ligger ändå nära tätt intill.

Poesi är stort allvar för Öijer. Poeten ska vara siare och profet. Men till en början hade han förstås ett naturligt behov av att bereda plats för sig själv alltifrån engagemanget i stenciltidskriften *Guru Papers*. Och kulturetablissemanget mår nog alltid bra av att bli utdömt. Inte ens i det här sammanhanget kan man gömma undan hur han redan 1975 växlade in ett stipendium i tusentals enkronor och sedan delade ut dem bland förbipasserande människor.

Han löper förstås risken att vi lite var plockar upp dikter ur tidiga samlingar och håller fast vid dem, ibland kanske längre än han själv tycker att man ska göra. 1981 gick han i diktsamlingen *Giljotin* åtta hundra år tillbaka till "Elvahundraåttioett" och han gjorde det nästan för vår skull:

för din skull ska vi säja
att det är 1181
för din skull ska vi säja
att du står på en kall, dragig borggård
för din skull ska vi säja
att du ruskar himlen
till stjärnorna ramlar ner
och slår gnistor vid dina skor

Den hör till de där dikterna som man blir annorlunda av, när man en gång läst dem. Det finns många sådana hos Öijer. Det är stora ting han hunnit prestera, inte minst i trilogin *Medan giftet verkar* (1990), *Det förlorade ordet* (1995) och *Dimman av allt* (2001). I den senaste lyder det bland annat:

jag återvänder
till min mammas grav
lyfter henne ur jorden
som en dimfigur
och ser in i hennes ögon
en lång stund
står vi tysta och ser
in i varandra

Ofta uttrycker Öijer i dessa tre samlingar, vilka 2002 utkom i en volym, en våldsam och högljud kompromisslös kritik av världen som ytlig, sjuk, deformerad och grym. Men i den därpå följande diktsamlingen *Svart Som Silver,* 2008 har tonen blivit mer lågmäld, inåtvänd och poetisk även om fördömelsen fortfarande finns kvar. Följande dikt uttrycker stor ömhet även om diktjaget tycks något disträ:

jag råkade
snudda vid dej
en sen natt för länge sedan
och vad jag minns
hade du druckit för mycket
och var ledsen över att du glömt bort namnet
på den som sytt den här världen
jag tror inte jag var ute efter
att trösta dej
jag hade annat i tankarna
men jag sa att någonstans måste
nålen ligga kvar
och varje gång vinden skakar tag i marken
kan du se den här nålen kastas upp i luften
och slå ned
som en hisnande kort bländande blixt
flera mil bort härifrån

Sedan 1986 finns också ett antal volymer med titeln *Samlade dikter.* Det är dit man först går och numera finns det 664 sidor att ta till. Man häpnar över rikedomen och vitaliteten. Han är unik, ja, man vore frestad att komparera detta absoluta begrepp och säga att han är unikare än alla andra, ja, unikast i landet. Han kan tävla med Nils Ferlin i att vara svart. Men han ger ändå hopp för poesin och dess framtid.

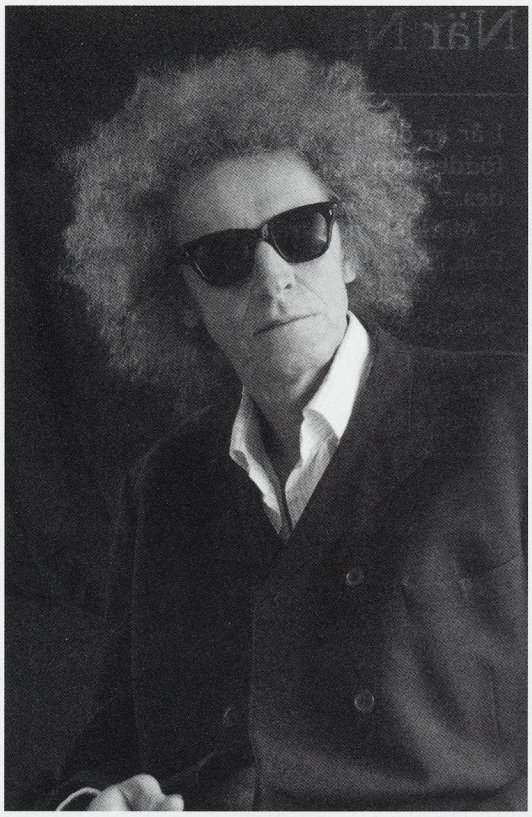

Foto: MAYA EZRIN ÖIJER

Bruno K. Öijer, årets Ferlinpristagare.

Öijer har fått många pris. Ett av de tidiga var Carl Emil Englund-priset. I det sällskapet sluter Nils Ferlin-Sällskapet upp med glädje och ger Keats Bruno Öijer, så vill han sedan 1999 helst heta, sitt pris.

Motivering:
"Nils Ferlin-priset till en svenskspråkig lyriker går till Bruno K. Öijer för att han med sin mörka musikalitet gett poesin en ny publik och en ny framtid".

Nils Ferlin Sällskapets medlemsantal minskar

Nils Ferlin var – och är fortfarande – en av vårt lands främsta och mest älskade poeter.

Nils Ferlin Sällskapet har varit ett av de största litterära sällskapen – men medlemsantalet minskar nu på ett oroväckande sätt, vilket i sin tur påverkar vår redan ansträngda ekonomi.

Vi vädjar till alla medlemmar att motverka den nedåtgående trenden. Om till exempel var och en bidrar till att värva en ny medlem så kan vi fördubbla vårt medlemsantal! **Eller varför inte ge bort ett medlemskap i present!!!**

Berätta för vänner och bekanta om vårt Sällskap och visa dem vår medlemstidning Poste Restante. Bidra även gärna med gåvor till Sällskapet.

Tack på förhand! STYRELSEN

När Nils Ferlin "upptäckte" Dan Andersson

I år är det 125 år sedan Dan Andersson föddes och 115 år sedan Nils Ferlin föddes.

Märkligt nog träffades aldrig Nils och Dan. Detta trots att de båda i varje fall vid några tillfällen måste ha vistats samtidigt i Stockholm.

I en av mina bokhyllor har jag boken "En spelmans visor" som 1976 utkom i en ny upplaga utgiven av Bokförlaget Plus.

Boken innehåller ett stort antal dikter av Dan Andersson i urval av Stig Carlson.

I ett Företal får vi ta del av Nils Ferlins egen berättelse om hur det gick till när han för första gången fick ta del av Dans dikter och greps av "Dan Andersson-feber". För urvalet av Dans dikter i boken svarade Stig Carlson.

ESSE JANSSON

Så här berättade Nils Ferlin: "Underteckнad tillhörde inte dem som var "bekant med Dan Andersson". Personligen, alltså. De torde eljest ha varit legio. Jag kommer ihåg Birger Rolf på Social-Demokraten. Han satt på Den Gyldene Freden och presenterade sig esomoftast: "Rolf, Social-Demokraten, en av de få som aldrig träffat Dan Andersson."

Dan Anderssons litterära bekantskap stiftade jag på Elin Svenssons Teaterelevskola, -21 eller -22. Det var strax efter det *Visor och ballader*, som även innefattade *Efterlämnade dikter* kommit ut. Vi hade en av våra två gånger i veckan förekommande lyrikaftnar, och kvällen var ganska framskriden, då John Elfström, glatt och bullrande, uppenbarade sej med en tydligen högviktig bok under armen. Han slog sig ner bredvid Harald Beijer, vilken fick hand om boken, bläddrade i den, behöll den, och ett-tu-tre, eller precis som Elin Svensson förklarade aftonen avslutad, dök upp under "uppläsningslampan" och sa: Jag ska läsa en dikt av Dan Andersson: Vaggsången vid Kestina. Den är lite lång, tillade han med ett illistigt öga åt mitt håll. – Tio sidor, så där. – Så de som har bråttom hem, eller bråtт någonannanstans, bör ge sig iväg! En stor vrede kom vältrandes över mej, liknande den som de gamla islänningarna brukade råka ut för. Saken var nämligen den att Beijer och jag några timmar tidigare kommit underfund med, att vi tillsammans disponerade ett kapital på nästan en hel tia och med anledning härav beslutat oss för ett besök på Munken, den gamla hemtrevliga restaurangen i hörnet av Klara norra kyrkogata och Kungsgatan – som många nog kommer ihåg med saknad. Nu tänkte den arme Harald alltså försöka driva med mej. Men nej! Jag låtsades varken om honom, hans idiotiska skämt eller hans uppläsning det ringaste utan spatserade ut i hallen och hämtade överrocken, som jag formligen visslade på mej. Kragskyddaren däremot ordnade jag – snabbt visserligen, men värdigt och överlägset framför den stora trymån i studion. Och detta uppehåll blev tillräckligt: de rader och strofer jag ej kunde undgå att höra hypnotiserade mej fullständigt: all ilska gick bort; Munken och alla restauranger i världen kom ljusår ifrån mej, försvann och existerade inte längre. Endast Vaggsången vid Kestina existerade. Och överrocken kom ut i hallen igen.

Sålunda greps jag – mot min vilja och relativt tidigt – av Dan Andersson-feber. Jag skaffade mej hans dikter, lärde en mångfald utantill och läste dem både hemma och borta. Även offentligt. I min uppväxtstad, Filipstad – som jag emellanåt återvände till, och där jag ibland kunde stanna rätt länge, eller åtminstone så pass länge som ordningsmakten tillät – anordnade jag under min Fabian-tid i början och mitten av tjugotalet en del Dan Andersson-aftnar. På brukena däromkring läste jag honom också, och ingenstans mötte han brist på förståelse. Folk satt som förklarade, häpna, gripna. Och detta var i Fredrek på Rannsätts, Frödings och Oscar Stjernes landskap.

Dan Andersson var ju eljest dalkarl. Han föddes i Grangärde finnmark 1888 och dog av cyanväteförgiftning på ett hotellrum i

Ett av de sista fotona av Dan Andersson, troligen taget av Ragnar Öberg 1920.
(Bilden tagen ur Gunde Johanssons bok Dan Andersson Finnmarkens Spelman).

Stockholm 1920, 32 år gammal. Två dödsdikter som anträffades vid hans bortgång – däribland den lilla strofen God natt – god sömn, som under den smarta och smaklösa titeln Epilog publicerades i Efterlämnade dikter och sedan blivit en stadigt återkommande antologisak – gav anledning till en del ganska ihållande rykten om att Dan Andersson senaste tiden hemsökts av starka dödsaningar. Waldemar Bernhard, som känt och följt honom sedan ungdomsåren och skrivit en lika enkel som storslagen bok om honom – *En bok om Dan Anderson,* KF:s förlag 1941 – avvisar dessa rykten bestämt. I övrigt förmenar han att Dan Andersson – oron och otron och alla de många dödsdikterna till trots – älskade livet.

Dan var egentligen en förkortning av Daniel. Hans gamle far – ödemarksfilosofen och gudsmannen, denna fantastiska människa, vilken i Bernhards bok reser sig som en biblisk jättegestalt över fattigdom, halvarsliga och uvbergsmord, en Job utan klagan – kallade honom alltid så.

Han hade gett honom detta namn efter den judiske hövitsmannen och fursten i Babel, som gick oskadd ur lejongropen och som av Gud allaredan i tidiga ynglingaår "fick förstånd på alla slags syner och drömmar". Syner och drömmar kom också finnmarkens Daniel, eller Dan, till del i mera än rikligt mått.

I det yttre, alldagliga livet var han kanhända nära att drunkna i dem ibland och visste ej riktigt vad som var drömt eller upplevt – men det var dylika ting, gåtfulla, hotande, skira som månestrålar och ogripbara för människohand han skapade sina dikter och visor av.

Dan Anderssons visor, ja – oöverträffade i svensk lyrik – sjöngs ju en tid i folkparker, på läroverksaulor och från andra tribuner. Men hur är det nu?

Håller de inte på att bli bortglömda? En tung violin tonar igenom dem. Är det måhända den som skrämmer? Ack, svenska folk!

Nils Ferlin

Ferlin och bygdens poeter

LENNART JANSSON

När Nils Ferlin och Henny hade bestämt sig för att leva tillsammans, sökte de en plats att bosätta sig på. Våren 1944 svarade Nils därför på en annons om en stuga vid vatten i Roslagen. Utan att ha sett den, hyrde han den men det dröjde in på sommaren, innan de kom till stugan.

Besvikelsen blev stor, när de upptäckte att vattnet inte var havet utan Länna kyrksjö. Men de flyttade in i den 24 kvm stora stugan och Nils kunde hänga upp 31 tavlor på väggarna. "Nils trivdes och både han och jag uppskattade det lustiga i att vår första adress var Penningby, " skriver Henny i sin bok om Nils. Några år senare kunde de två förvärva Norrboda, ett jordbruk, som blev deras fasta hem i Roslagen. Nils blev 'styckegodsägare' och Alf Henriksson skrev:

Det är den excentriske lorden
som lever i Penningby.
Han köper den mindre gården
efter mycket huvudbry.

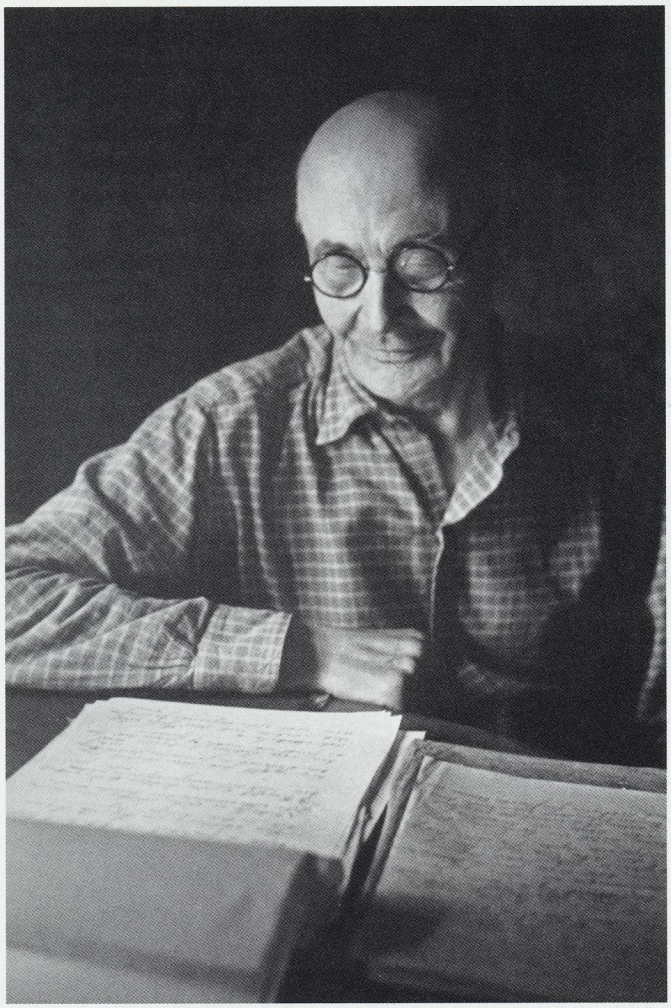

Foto: ESSE JANSSON

Thedor Eklund läser en av sina dikter vid kökdbordet.

Norrboda gård låg nu en bra bit från Penningby slott men excentrisk var Nils, i alla fall i bybornas ögon. Han gjorde natt till dag och kom på besök när som helst. Med tiden växte det hos folket fram en stolthet över att en känd poet bosatt sig i Länna. Det gällde inte minst ett par av bygdens poeter. En av dem var Theodor Eklund, hembygdsförfattare och skald, som bodde i ett torp nära Norrboda.

Theodor Eklund, (1890 – 1960), hade troligen förlorat mycket pengar som ung. I en dikt skriver han: "Så kom den dagen jag slagen blev/och penningar mig från hemmet drev."

Troligen hade han gått i borgen och förlorat fädernegården. Hans hem blev därför en flerhundraårig stuga med kök och kammare. Det räckte nu inte med att han förlorat sitt arv, hans flicka slog upp en tänkt förlovning. Theodor sammanfattade senare sitt liv i raderna:

Min lyras strängar de brast en gång
under livets hårda strid.
Men nu har jag återfått min sång,
dock stämman är ej så blid.

Redan som sextonåring gav han ut sin första diktsamling med den anspråksfulla titeln DIKTER för HEM

och SKOLA, Första häftet 1906. Det omfattade sexton sidor i litet format och det följdes inte av några fler. Priset var 25 öre. Någon ekonomiskt vinst gav det inte.

I slutet av sitt liv gav han ut flera tunna skrifter. Värdefullast är hans historiska anteckningar. Hans sista häfte blev HEMBYGDSBESKRIVNING med foton av Esse Jansson.

Någon kvinna vid sin sida fick han ju inte, men i en dikt tänkte han sig hur livet skulle vara med en hustru. Det var inte lätt. I slutversen står det:

Men hon är ändock min maka,
som skall älskas i olust och nöd
och med vilken jag äter
pannkaka
samt lever i överflöd.

Hur var det nu med Theodor och Nils Ferlin? Ferlin hälsade på i Theodors stuga några gånger, drack kaffe – något starkare fanns ej – och överlämnade ett par av sina böcker med dedikation. I en tackar han för en stillsam natt. Även Gunnar Ekelöf följde en gång med Nils till grannen med en av sina böcker. Jag tror inte att Theodor öppnade dem, men han skrev en dikt om Henny och Nils.

Yngve Janson, skalden som skrev religiösa dikter. Hans beundran för Ferlin "var helt utan gränser" och han var övertygad om att vår Herre skulle ta emot en sådan man med öppna armar i sin himmel.

NORRBODA
Henny och Nils Ferlins roslagshem

I grönskande hagen, nära Addarns strand
vid gläntan, den vackra, mot sjön
du äger en liten del av vårt land
med granar bland lövskog och rönn.

När solen den skiner på glittrande våg
över skogsviddens grönskande rand,
och vinden den krusar hemgårdens råg
vid smatter av fisk och av and,
jag tror ej en vackrare tavla du såg
i söderns förföriska värld
än idyllen hemma, vid svanarnas tåg
under årens vandrarefärd.

Här ligger gården i Roslagens famn,
med böcker och tavlor i rum och gemak.
Sin prägel den fått utav ägarens namn
"Ferlinska lyriken" den förer sin sak.

Här går hembygdens slingrande väg,
som fäderna byggde en gång,
genom skogar, gärden och stenbunden teg
med Henny vid ratten den bliver ej lång.

Henny var en försiktig bilförare, vilket irriterade Nils. Det var ju ingen höskrinda hon

körde utan ett motorfordon, lär han ha sagt någon gång.

I samma häfte Roslagsminnen och dikter hittar man denna dikt:

HJÄRTAT SJUNGER

Roslagsskalden i Björklid,
diktaren med en sökaresjäl,
förer mot mörkret och synden en strid
med pennan – för ljusets arvedel.

Det är det lysande blosset
som är dikternas A och O,
sånger om hemmet och korset,
hembygdskärlek och Gudatro.

I diktboken 'Hjärtat sjunger',
som skalden utgivit i år,
finns mätttnad för själens hunger –
med värden som består.

Till Yngve Janson, 1951.

Yngve Janson (1887-1954) fick med åren en nära kontakt med Nils Ferlin, mellan dem växte det fram uppskattning och vänskap. Om detta har Esse Jansson berättat i Poste Restante 2/2012.

Yngve Janson började liksom Theodor Eklund tidigt att skriva vers. Tillsammans med en bror och vän gav han ut Dikter och visor af Tre Rospiggar, 1920. Fem år senare kom han första egna diktsamling i ett påkostat utförande.

Det är värt att framhålla att diktläsning var vanligt bland dåtidens ungdom antingen i föreningssammanhang eller av rent personligt intresse. Vem hade väckt deras lästlust och diktlängtan? Folkskolan! Tack vare engagerade lärare och skolans läseböcker blev lyrikläsning en folkrörelse.

Yngve Janson gav ut många böcker och de speglar hans liv. Han blev pingstvän 1928 men blev utesluten när han kritiserade Lewi Pethrus. Han anslöt sig då till baptistförsamlingen i grannsocknen Riala.

En dotter har berättat för mig vilken stor glädje hennes pappa upplevde, när Henny och Nils svängde in bilen på Björklid, familjens hem. Där började deras vänskap. Sommartid kunde de två sitta i en hage, Yngve spelade fiol för han var spelman och Nils läste vers.

Yngves dröm var att ett större förlagen skulle ge ut någon av hans böcker. Det skedde först efter hans död. Esse Jansson berättar om detta i sin artikel. Men i Genom elden – dikter 1940 har han fått Sven Stolpe att skriva ett förord! Stolpe sade bland annat: "Herr Yngve Janson har jag Genom elden och en annan liten skrift lärt känna som en mycket intelligent och omdömesgill man." Diktsamlingen rymde enligt Stolpe 'verkligt övertygande ting'.

Både Thedor Eklund och Yngve Janson och många andra små och stora diktare kan instämma i några rader av Nils Ferlin som kom till i Lillstugan vid Länna kyrksjö. Nils gick omkring och gnolade, berättar Henny: "Vad tycker du om den här", sa han plötsligt, och så sjöng han på alldeles egen lite sorgsen melodi:

Söka efter levande ord
– ack möda!
Döda bara döda ord
bär jag i mitt hjärtas jord.
Leta efter levande ord
– ack möda.

Dikten finns i *Från mitt ekorrhjul.*

Till sist: Nils Ferlins utgåva av Yngve Jansons dikter är slutsåld. Bredvid Yngves forna hem har Jan Malmsjö och Marie Göranzon sitt sommarhus och tillsammans med andra upptäckte de boken. De bildade Bergshamra skid- och simhopparförening – Kultursektionen och tryckte en ny upplaga. Sedan upplöstes föreningen. På Kvarngården, socknens hembygdsgård, anordnades på 1990-talet Yngve Jansonkvällar. Flera hundra personer kom när Jarl och Ann Kulle, Marie Göranzon och Jan Malmsjö läste dikter av Ferlin och Janson. Det var levande ord.

VAR GOD OBSERVERA

att alla meddelanden om ändringar av namn eller adress (skriv tydligt, texta, tack!) skickas direkt till Nils Ferlin-Sällskapets sekreterare:

Annika Luttropp, Surbrunnsgatan 55, 8 tr
113 27 STOCKHOLM ☎ 08-32 99 84
annika.luttropp@bredband.net

Länna prästgård. Foto: ESSE JANSSON

När Ferlin steppade till "Marseljäsen" i Länna prästgård en nyårsnatt

ESSE JANSSON

I förra numret av Poste Restante, Nr 1 2013 berättade undertecknad om när Nils och Henny Ferlin hyrde Lill-stugan i Lännaby i Roslagen. En dryg mil söder om Norrtälje, med postadressen Penningby.

Strax intill låg byskolan och Länna kyrka och kyrkogård. Kyrkan byggdes på 1300-talet.

Från skolsalen såg vi när Nils och Henny den första tiden cyklade in till Norrtälje. Sedan köpte de en bil, en Renault om jag minns rätt, som Henny rattade.

I den närliggande prästgården bodde prosten Sven Solén med familj. Jag är såväl döpt som konfirmerad av Sven Solén.

Många år senare blev jag god vän med en av de två sönerna i prostfamiljen. Han hette Gunnar och av honom fick jag höra en rolig historia som utspelade sig en nyårsnatt med Nils Ferlin i huvudrollen. Tyvärr glömde jag fråga om årtalet men det var antingen 1945 eller - 46.

I prästgården var det endast Gunnar som var vaken och satt och läste i sitt rum efter midnatt.

– Rätt som det var, sa han, kom det en snöboll på fönstret. Gunnar öppnade och utanför stod Nils och Henny

– Nils är i själanöd, sa Henny. Han måste få tala med prästen!

Gunnar väckte föräldrarna och släppte in paret som hade firat in det nya året i Norrtälje, förmodligen på Stadshotellet. Nu samlades de i salen i prästgården.

– Men det var nog inte så mycket själanöd, Nils ville bara prata, berättade Gunnar. Plötsligt tog Henny fram ett par speciella skor som Nils tog på sig. Sedan började han att steppa på salsgolvet medan Henny sjöng den franska nationalsången "Marseljäsen"!

Anledningen till att de hamnade i prästgården var att de först hade knackat på hos hyresvärdinnan men hon hade kört i väg dem.

– Barnen sover, här får ni inte vara, sa hon. Då går vi till prästen, sa Nils.

Att prosten Solén inte tog illa upp framgår inte minst i boken "Julhälsning till församlingarna i Ärkestiftet" (1958) där han i varma ordalag hyllar poeten och som nu även Nils Ferlin Sällskapets medlemmar får ta del av.

NILS FERLIN
RELIGIÖSA INSLAG I HANS DIKTNING

Ur Julhälsning till församlingarna i Ärkestiftet 1958

Av Sven Solén

Nils Ferlin vill nog inte räknas bland religiösa diktare. Men mer än hos någon annan svensk poet rör sig hans diktning i religionens värld. Han står ett stycke på sidan om den religiösa allfarvägen. Från denna utsiktspunkt gör han iakttagelser, som kan verka överraskande för att inte säga chockerande. Avståndet ger ett perspektiv, som inte alltid gör rättvisa åt verkligheten, men som ännu oftare framhäver synpunkter, som är väl värda att begrunda och kan ge anledning till en hälsosam självrannsakan. Mot tidens materialistiska inriktning är Ferlin kritisk och hans kritik får ofta en religiös aspekt. Redan i diktsamlingen *Barfotabarn*, 1933, talar han om små flitiga ingenjörer, som pulvrat ett nytt slags jorum med vilket de tar bort en stad på ett ögonblick.

Min illa förvaltade huvudskult
Mot handen jag sakta sänker
Och undrar helt stilla och högaktningsfullt
Vad vår herre i höjden tänker.
Vad tror han om jorden? – törhända han ler
Någon gång för en del bagateller.

I den senaste diktsamlingen *Från mitt ekorrhjul*, 1957, ironiserar han över den naiva tron att människan allaredan här på jorden skall komma i åtnjutande av "sådana relativt enkla behagligheter, ex.vis, som kostnadsfritt lyse och evigt liv".

Ja, krämpor och sjukdomar rullar väck
som på gummihjul
och som hade de aldrig funnits
Vad kan jag väl mindre
å egna och andra beprövades vägnar säja
än many thanks, mr Strauss, many thanks!
Men evigheten är det väl inte så viktigt med.

Själen tycks det inte heller vara så viktigt med.

Har ni ont i en tand eller är det komplex?
eller är det er själ, herr Johansson?
– nå, det var väl för väl:
en blindtarm allenast, herr Johansson!
Den klipper vi bort – och sen sover vi väl,
sover innerligt väl, herr Johansson.
(Barfotabarn)

Stillsamt inträngande kommer frågan om själen i en liten dikt på fyra rader i Från mitt ekorrhjul:

Ditt öga är tomt som ett ödehus,
Det tör bo någon där likväl:
Man kan skymta ett ängsligt fladdrande ljus
Ibland. – Kan det vara din själ?

Tanken på död och förgängelse återkommer ofta, särskilt i de tidigaste dikterna. Döden är den store avslöjaren och utjämnaren.

Och skiljetecknen de står vid graven
och säjer: här ligger stor mans ben!
Men döden skrattar och bryter staven
snabbt över allt som var lögn och sken.

Ibland synes diktningen vara påverkad av de makabra medeltida dödsdanserna. Så t. ex. i En Döddansarvisa (Från mitt ekorrhjul) och i Leken går från *En döddansares visor*, år 1930.

Essike-dessike, leken går,
Livet räknar och Andersson får
Mitt för bröstet en våldsam knuff . . .
Essike-dessike-piff-paff-puff:
Pettersson sviktar och famlar.
Essike-dessike, allt är gäck,
Essike-dessike: Lundström väck!
Ingen vet när han ramlar . . .
Tåligt går döden med kratta och säck
Utanför ringen och samlar.

Men Ferlin kan också sjunga stillsamt och innerligt om gravens ro.

– Jord, håll av oss!
Håll av oss, bär oss en stund. Förtär oss
till slut. Den ro som är din beskär oss.

På frågan om vad som kommer sedan har han dock inte något svar.

Frågar du sedan vart resan bär
Svarar jag så dina frågor:
Där varest aldrig en fråga är
Domna de dansande vågor.

Lika litet får han något svar på den ständigt återkommande frågan om livets mening. Rörande skildrar han den lilla människans situation (i Barfotabarn):

Du har tappat ditt ord och din papperslapp,
Du barfotabarn i livet.
Så sitter du åter på handlarns trapp
Och gråter så övergivet.
Vad var det för ord – var det långt eller kort,
var det väl eller illa skrivet?
Tänk efter nu – förrn vi föser dig bort,
du barfotabarn av livet.

Frågan lämnar honom ingen ro. Den tvingar honom att som Jakob brottas med Gud.

Jag sade: O, Herre,
se gycklaren här.
Förtälj honom något
Vad m e n i n g e n är.

Men dikten heter Fiasko och slutar: Vin fanns det. Och olja. Men ingen gud.

I ljusare stunder kan dock Ferlin tala enkelt och barnsligt om Vår herre, som med ett milt leende ser ned på människornas dårskap. I högsommarnattens skönhet ser han hur

Gud målar med lätta färger
och leker med spröda ljud.
En oöverträffad konstnär
är skrifternas Herran Gud.
Han blåste ett ord i världen
Och stjärnorna tände hans lov
Långt före människans dagar
När jorden och blommorna sov.
Han diktade lärkans glädje
Och formade havets våg.
Men hans konst är ett barns – dess mening
var det ännu ingen som såg.

I dikten Ett minne (En döddansares visor) blir en upplevelse av havet vid Vinga fyr en mäktig predikan om Gud, "du levande X". Dikten slutar med en innerlig bön:

Herre ditt ansikte ser jag i dag
och viskar dej vilset en bön:
Väck den ej mera, min fråga
Som hörde sitt eko och grät,
Släck den, förintelsens låg
i nervernas blodiga nät –
Se på mej, maskarnas like,
Herre, jag ber dej ju blott:
Lär mej att älska ditt rike
Och bära de dagar jag fått.

Flera dikter handla om Kristus. Det är särskilt två drag i hans liv, som Ferlin stannar inför: hans omutliga avslöjande av falskhet och sken, som väcker hatet mot honom, och hans kärlek till de enkla, fattiga och vilsekomna.

Han var egensinnig som få
Och farlig för Status quo:
Mot lag och auktoritet
Han ställde barmhärtighet.
Jag vet han blev pinad ihjäl
i går. Det fanns giltiga skäl.
Ty han ställde barmhärtighet
över lag och auktoritet.

I samma diktsamling – Från mitt ekorrhjul – skriver han även:

Det var bara tokar och dårar
Som lyssnade på dej först
Det var slavar och skökor och ogärningsmän,
Men då var ditt rike störst.

En av de mest kända dikterna är den innerliga

Kan du höra honom komma, att han kommer
som en psalm
– så djup och så drömmande stilla
han vandrar dej till mötes i dagarnas kvalm
och han vill dej inte alls något illa.

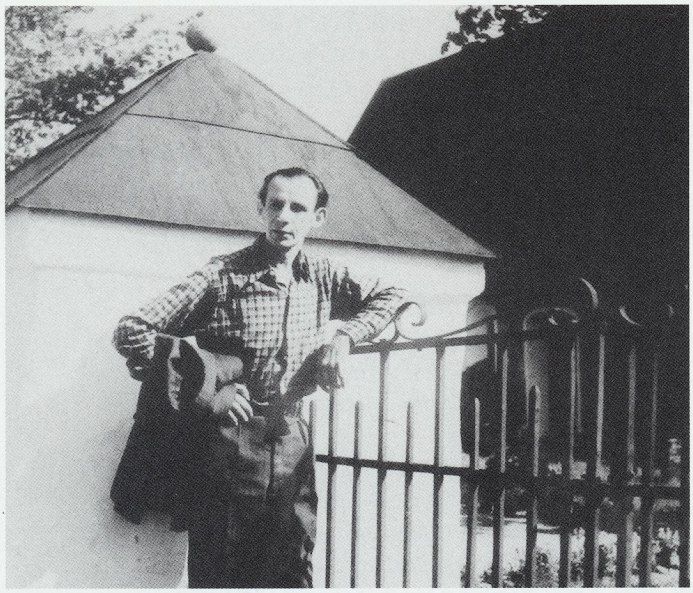

Nils Ferlin vid kyrkogårdsgrinden i Länna. Okänd fotograf.

Ferlin är en trägen bibelläsare och har fått mycken inspiration från Bibeln, "en tung gammal bok, som min farfar predikade ifrån". Han skildrar en lång rad gestalter ur både Gamla och Nya Testamentet. Ofta gör han dem levande för oss på ett nytt sätt. Här kan erinras om rubriker sådana som Knorr, Tio rättfärdiga, Drömmen i Babel, Men vilken är min nästa, Barabbas, Judas Iskariot. Särskilt fäster sig i minnet juldikterna Maria och Herdarna. Maria skrämdes inte av herdarna, "men gråa konungar tre de snörde min strupe till ångest för guld och för aloe".

Kan lycka lysa till smärta
Och glädje brista till gråt?
Tyst gömde jag allt i mitt hjärta
Och mindes det efteråt.

Den andra dikten skildrar herdarnas besvikelse, när de kom hem till byn och ingen ville tro deras budskap.

Ingen skänkte ett ord till svar
Och ingen visste var barnet var.
Männen tego i hårdnat knot
Och kvinnorna sågo oss skyggt emot.
Hörde de då ej rymdens sång,
eller ville de bara vardagsgång?

Nils Ferlin har en skarp blick för vad som är äkta eller falskt. Hänsynslöst avslöjar han uppblåsthet och självgodhet. Men han har ett varmt hjärta och en mjuk hand "för allt som är blint och vilset och vint i världen och skackt." Själv grubblade han alltjämt över livets gåta utan att ha fått svar. Titeln på hans senaste diktsamling – Från mitt ekorrhjul – antyder hans pessimistiska livssyn, som stundom fyller hans hjärta med ångest.

Frid väntar jag bara av mullen sval
Och jag ängslar mej inte för Josafats dal.
Frid väntar jag bara men räds ändå.
Den sista sträckan blir svår att gå.
Vilt skriker jag kanske och fäktar.
Det hoppas jag, Död, du ursäktar.

Men som en ljusstrimma i mörkret kommer budskapet om en hugsvalande Gud:

Det ska vara en varlig – en stillsam gud
Som ej vill bullra och tala
Och ej vill orda om skuld och bud
Men tiga blott och hugsvala.

Den tacksamhet för Nils Ferlins författarskap, som är den närmaste anledningen till dessa rader, kan inte uttryckas bättre än i en önskan, att han måtte finna vägen ut ur meningslöshetens ekorrhjul och få höra den hugsvalande rösten.

Bak mörkan en port i förbrödringens hus
där ingen bär ondska för tro,
omsider de tändas de gyldene ljus
som lysa vårt hjärta till ro.

Fina recensioner för Ove Engströms nya Ferlin-CD

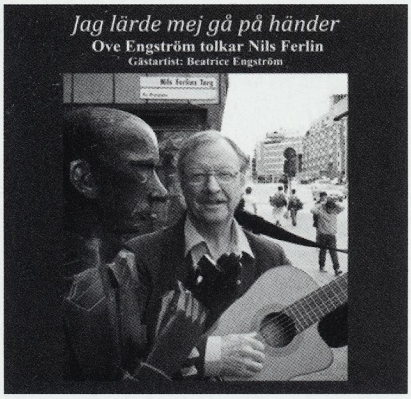

Jag lärde mej gå på händer

Ove Engström tolkar Nils Ferlin

Gäst: **Beatrice Engström**
22 visor med text av Nils Ferlin

Av trummor och tamburiner - Cirkus (Jag lärde mej gå på händer) - Syner i lövsprickningen – Jag är en liten gosse jag (Nils Ferlins första dikt) - Strof i april – Nu sover sorg - Får jag lämna några blommor - Faktum är nog - Barfotabarn - När Lyckan mötte Kärleken - I folkviseton - En valsmelodi - När Skönheten kom till byn - Den stora kometen - Får jag lämna några blommor - Av ständig oro - Inte angår det mej - Kan du höra honom komma - Vaggviselåt - Om våren - Gammal visa (En skål I bröder) - Inte ens en grå liten fågel

Ur pressen: " Mästerligt, både sång och spel."

"Nils Ferlin skrev en gång några rader, som nog i grunden har påverkat många svenska viskompositörer. "Ty innersta melodin är lyhört spröd, / av trummor och tamburiner blir visan död." Vissångaren och kompositören Ove Engström använder citatet som ett motto för sitt tredje Ferlin-album. Att han har tagit Ferlinorden på allvar visar de nya tonsättningarna. De är lyhörda, de är ofta spröda." **Filipstads Tidning**

"Nils Ferlin tillhör våra största diktare och det var på tiden att det kom en ny skiva. Ove Engström har tonsatt 12 av spåren och har gjort ett gott arbete med att tolka Ferlin. Beatrice´ gästspel är fina. Här har vi en Ferlintolkare som kan ta vid." **Dalademokraten**

"Ett intressant och lyssnarvänligt cd-album. Detta det tredje Ferlinalbumet av och med Ove Engström bör påminna den svenska visans vänner om att trubaduren och kompositören från Bromma är en av de mer intressanta i sin bransch." **Nya Wermlands Tidningen**

"Syner i lövsprickningen är Gunnar Turessons melodi, men arrangemanget är Ove Engströms, ett av skivans bästa spår, glatt och lekfullt och musikaliskt påhittigt så man blir glad hela dagen efter att ha lyssnat på det. Att någon av Ove Engströms melodier kommer att gå in i vårt kulturarv är mycket troligt. Kanske främst hans tonsättning av Barfotabarn som här sjungs av dottern Beatrice. Över huvud taget är det här en platta av högsta kvalitet. Mästerligt, både sång och spel." **Folkbladet Norrköping**

Specialpris! **CD-skivan** *Jag lärde mej gå på händer*
kan beställas för **endast 99 kr** + 31 kr pack & porto

Beställ hos **MusiCant Records** Blackebergs gårdsväg 9, 168 50 BROMMA

Tel: 0707-36 09 37 E-post: musicant@musicant.se
Snabbast – sätt in 130 kr på Plusgiro 81 18 44-0

ÅRSMÖTE PÅ KRISTINEHOVS MALMGÅRD

Ett 30-tal medlemmar samlades i Kristinehovs Malmgård torsdagen den 16 maj för årsmötet 2013.

Solen strålade och stämningen var god. Efter årsmötesförhandlingarna serverades vi en måltid med husets hemlagade soppa och hemlagat bröd, där menyn presenterades av Anna som även visade formen som kardemummakakan till kaffet bakats i. Formen var en kopia av en ursprunglig form från Årstafruns tid. Till kaffet hölls det sedvanliga lotteriet där Peder Enström i vanlig ordning skänkt en tavla. Därefter underhöll Ove Engström med bland annat ett medley med texten "När det våras mellan bergen" som alla sjöng till en massa olika melodier och där texten passade perfekt till allt ifrån Fjäriln vingad till Volgasången. Tor Englund och Lilian Ahlm läste också dikter på sitt vanliga professionella sätt vilket var mycket uppskattat.

Vid pennan

ANNIKA LUTTROPP, sekreterare.

Annika Luttropp, sekreterare, Evy Claeson skattmästare och Tor Englund, ordförande.

Ove Engström svarade för underhållningen.

Nya medlemmar

Jonas Berggren, Svartviksslingan 110, 5 trp. 167 39 Bromma
Carina Bjerned, Morkullavägen 3, 429 33 Kullavik
Kerstin Marianne Ekenstam, Kyrkängsbacken 22 Lgh 1204, 141 35 Huddinge
Gina Eriksson, Ringvägen 20, 841 31 Ånge
Anita Holgersson, Nogård 9, 761 75 Norrtälje
Jannika Häggström, Bällstavägen 226 Lgh 1103 168 57 Bromma
Gunilla Küller, Gransätersgatan 4 A, 761 32 Norrtälje
Lars Lundblad, Selma Lagerlöfs väg 22 682 34 Filipstad
Birgitta Lundin, Götgatan 101, 116 62 Stockholm
Anders Löfberg, Fiskevägen 11, 282 95 Tyringe
Isabelle Man, Heseliusgatan 4 C, 784 30 Borlänge
Elof Mattsson, Bos 45, 841 21 Ånge
Handelsbolaget Poj Stamps & Consu, Tingsvägen 17 191 61 Sollentuna
Olle Resare, Engelbrektsgatan 2 B, 682 33 Filipstad
Lise Lotte Rhynell, Vättersvägen 30, 120 50 Årsta
Marina Tallberg, Kalhyttevägen 24, 682 91 Filipstad
Karl-Axel Ågren, Aspnäsvägen 42 Lgh 1801 177 37 Järfälla

GÅVOR TILL NILS FERLIN-SÄLLSKAPET

Vilhelm Alnefelt	175:-
Staffan Atterhall	500:-
Åke Björkvall	100:-
Arne Danielsson	35:-
Bernt Eriksson	100:-
Birger Erixon	500:-
Dag Häggqvist	175:-
Herbert Jobäcker	100:-
Karl-Erik Johnsson	200:-
Bo Lilieblad	175:-
Olle Nilson	75:-
Maud Norman	50:-
Nils Pettersson	200:-
Åke Stolt	50:-
Lars-Erik Säll	75:-
Lars Törnblom	75:-
BW Walfridsson	75:-
Ulla Värmnäs	160:-
Karl E Åman	25:-
Övrigt	695:-
TOTALT	3.540:-

NILS FERLIN SÄLLSKAPETS ÅRSMÖTE

i Kristinehovs Malmgård i Stockholm torsdagen den 16 maj 2013

§ 1 Ordförande Tor Englund öppnade årsmötet och hälsade alla välkomna.
§ 2 Dagordningen fastställdes.
§ 3 Tor Englund valdes till mötesordförande och Annika Luttropp till mötessekreterare.
§ 4 Till protokolljusterare valdes Agneta Malmström och Ulla Värmnäs.
§ 5 Beslutades att årsmötet behörigen hade utlysts.
§ 6 Annika Luttropp gick igenom verksamhetsberättelsen för 2012 som varit publicerad i Poste Restante. Den godkändes och lades till handlingarna. Hanneke Saers Appelquist läste upp sista meningen i Revisionsberättelsen för 2012 som varit publicerad i Poste Restante. Den lades till handlingarna.
§ 7 Evy Claeson redovisade för Balans- och Resultaträkningen för 2012.
Bokföringen visade på ett underskott av 12.377:79. Den fastställdes och lades till handlingarna.
§ 8 Styrelsen beviljades ansvarsfrihet för det gångna räkenskapsåret.
§ 9 Val av ordförande och styrelseledamöter, samt suppleanter:
Till ordförande valdes Tor Englund nyval (1 år).
Till styrelseledamöter omvaldes Jenny Westerström (1 år), Esse Jansson (2 år), Ove Engström (1 år), Annika Luttropp (2 år), Karl-Rikard Richardsson (1 år), Monika Lilja (2 år), samt Evy Claeson nyval (2 år).
Till suppleanter omvaldes Claes-Göran Carlsson (1 år), samt Rolf Mårth (1 år).
1 suppleantplats lämnades vakant.
§ 10 Val av revisorer: Till revisor omvaldes auktoriserade revisor Eva Stein (1 år) samt revisorssuppleant Hanneke Saers Appelquist (1 år).
§ 11 Val av ledamöter till valberedningen: Till valberedning omvaldes Eric Midfalk (sammankallande), samt Elisabeth Jönsson-Österdahl. En plats lämnades vakant.
§ 12 Det beslöts att fortsätta att ge ut Poste Restante med 2 nummer per år.
Fastställande av medlemsavgift:
Beslutades att höja medlemsavgiften med 25 kronor till 200 kronor för ordinarie medlemmar samt 150 kronor för studerande och pensionärer. Detta gäller från och med 2014.
§ 13 Beslutades att ändra i stadgarna §5 där det står om antal styrelseledamöter och antal suppleanter. Beslöts att antal styrelseledamöter ändras från sju till fem och att antal suppleanter ändras från tre till två. Detta beslut skall stadfästas på nästa årsmöte 2014.
§ 14 Fastställande av prissumman för Nils Ferlinpriset och Trubadurpriset:
Beslutades att dela ut Nils Ferlinpriset och Trubadurpriset 2013 med samma prissumma vardera det vill säga 5.000 kronor och därtill får pristagarna ett diplom.
§ 15 Information om Nils Ferlin Sällskapets hemsida samt om kommande aktiviteter:
Sekreteraren Annika Luttropp efterlyste fler bidrag till hemsidan. Tor Englund informerade om kommande aktiviteter. Ferlindagen hålls som vanligt i Länna i Roslagen i år söndagen den 11 augusti. Rolf Mårth och Marina Tallberg från Filipstad kommer att underhålla. Onsdagen den 16 oktober har Nils Ferlin-Sällskapet ett framträdande i ABF-huset tillsammans med Ruben Nilson Sällskapet. Torsdagen den 24 oktober kl.18.00 hålls årets prisutdelningsmöte i Stadsmissionens Festvåning vid Stortorget i Stockholm. Söndagen den 3 november till måndagen den 4 november deltar Nils Ferlin-Sällskapet i Till sjöss med DELS på Cinderella. Sex andra sällskap uppträder också på denna resa.
§ 16 Förslag till Ferlinpristagare och Trubadurpristagare:
Till Ferlinpristagare föreslogs Mikael Wiehe, Marie Lindström, Gösta Ågren, samt Bob Hund.
Förslag till Trubadurpristagare var Sofia Karlsson, Håkan Hellström, Tommy Körberg, samt Sofie Livebrant. Alla förslag skall dock vara inkomna till sekreteraren Annika Luttropp senast söndagen den 11 augusti.
§ 17 Övriga frågor:
Agneta Malmström riktade ett tack till styrelsen för arbetet under det gångna året och Eric Midfalk tog upp en applåd för styrelsen. Det påtalades att statyn av Nils Ferlin i Klara är bortflyttad på grund av arbetet med Citybanan. Det uppdrogs åt styrelsen att se till att statyn blir tillbakaflyttad när arbetet är slutfört.
§ 17 Ordförande Tor Englund förklarade årsmötet avslutat.

Vid protokollet:
Annika Luttropp

Justeras:
Tor Englund, Agneta Malmström, Ulla Värmnäs

En unik och berättande Ferlintavla!

Av Björn Öberg, Stockholm, har undertecknad fått en bild av denna Ferlintavla som inspirerats av några av Nils Ferlins dikter. Överst till höger ses anknytningen till dikten "Med många kulörta lyktor:" Länst ned till vänster återfinns "Goggles" och sedan "Barfotabarn". Längst ned till höger återfinns en papegoja (kakadora).

Tavlan är målad i början av 1940-talet av en konstnär som hette Hellberg.

Ägare till originalet är Kristina Salin, boende i Horndal. Hon har för Björn Öberg berättat att Hellberg träffade Nils Ferlin på Beckomberga sjukhus där Nils Ferlin vårdades. Kristinas föräldrar var båda anställda på sjukhuset och av någon anledning fick de tavlan.

– Jag tycker att den är en liten raritet, heter det i Björn Öbergs i brev till undertecknad. "Hoppas du tycker detsamma", skriver han. Och visst är det något speciellt med denna bild!

ESSE JANSSON

GOGGLES

Det tar ni fel, min fru
att det var för snobberi
jag köpte mina Goggles
nej, kloka lilla ni.

Men nätterna de vita
Och dagarna de gula
de läkte mina ögon
så ruggiga och fula.

Då handlade jag dessa
hornbågade ni ser
— En artighet, min fru
emot sommaren och er!

MED MÅNGA KULÖRTA LYKTOR

Med många kulörta lyktor
jag gick mej i världen ut.
De slocknade – ljudlöst och oförmärkt
och så tog det vackra slut.

Jag stannade – högst förlägen
– allt hade ju mist sin glans!
Men nu har jag gått på vägen,
som kommer från ingenstans

och ringlar till Ingenstädes,
i många de långa år
förutan kulörta lyktor.
Det är ganska svårt – men det går.

POSTE RESTANTE

Jag ringde en vän och jag ringde väl två
Fast jag visste så väl hur det skulle gå.
Sen tänkte jag störa en hög person
Men då hade de redan stängt av telefon
– Så nu har jag ingen att störa
och vet inte vad jag ska göra.

Det lilla jag gjort blev ej gjort med tur
så jag vart en rätt asocial figur –
Men jag väntar från främmande land en slant
. . . den kanske kommer nu – postrestant!
Jag kunde gå ner och hämta
ifall jag fick lust att skämta.

Jag kunde gå ner – om jag gör mej besvär,
till postkontoret och säja så här:
Har det kommit ett brev till mej – eller två,
Jag har setat därhemma och väntat så,
Ett värdepapper – från Kina
från Schweiz eller Herzegovina

Då står där en dam som förundrat ler
Och jag säjer: Min dam, det är mycket som sker!
Alls ingen kan veta vad slumpen skrev
på den sida man skänkts – och ett lyckobrev
om en vinst bland de verkligt stora
har jag fått av en kakadora.
[- - -]

BARFOTABARN

Du har tappat ditt ord och din papperslapp,
Du barfotabarn i livet.
Så sitter du åter på handlarns trapp
och gråter så övergivet.

Vad var det för ord – var det långt eller kort,
Var det väl eller illa skrivet?
Tänk efter nu – förrn vid föser dej bort,
du barfotabarn i livet.

SLUM

Poeten Marina Tallberg och vissångaren Rolf Mårth svarade för ett uppskattat program på Ferlindagen.

FERLINDAGEN I LÄNNA

Gästades av sångarpar från Filipstad

Söndagen den 11 augusti firades den nu traditionella Ferlindagen i Länna. Den instiftades 1981 av undertecknad och arrangeras av Länna hembygdsförening. Många kända artister har framträtt under åren för att hylla en av Sveriges mest populära poeter. Platsen var given – 1944 hyrde Nils Ferlin och Henny, som sedan skulle bli hans fru, "Lillstugan" av Elin Axelsson. Den låg ett stenkast från skolhuset som nu är församlingsgård. De hyrde den några år till dess Nils förvärvade Norrboda – som också tillhör Länna – och kallade sig "styckegodsägare".

Nu åter till årets Ferlindag som inleddes med en temagudstjänst i Länna kyrka. För denna svarade prästen Roland Lilja, samt undertecknad som sedan ett antal år tillbaka svarat för en betraktelse om och kring Nils Ferlin. Den här gången berättade jag även om hans älsklingssyster Ruth som blev en av mina närmaste vänner.

Kantor Harald Pettersson spelade och sjöng Ferlins "En valsmelodi" och församlingen fick sjunga med i "Får jag lämna några blommor."

Årets Ferlindag samlade tyvärr inte lika stor publik som tidigare. Dels berodde det på utebliven annonsering, dels kanske på risken för regn.Vädret var lite växlande och det propsades på att flytta in i kyrkan. Tyvärr blev det så trots protester.

Högtaleriet flyttades in och dagens artister Rolf Mårth och Marina Tallberg från Ferlins barn- och ungdomsstad Filipstad fick framföra sitt program medan solen strålade utanför fönstren. Ljudet var inte heller det bästa.

Vissångaren Rolf Mårth gästade Länna den 21 oktober 2001 och hedrade då Nils Ferlin med ett minnesprogram på dagen 40 år sedan den folkkäre skalden gick bort. Det blev ett mycket uppskattat program.

Nu fick publiken ta del av ett möte mellan två poeter – Nils Ferlin och Marina Tallberg. Marina är även konstnär och hon debuterade med diktsamlingen "In i mystiska riken" 2010. Rolf har tonsatt ett antal av hennes dikter som de nu tillsammans framförde.

Rolf berättade medryckande om Nils Ferlin och Gunnar Turesson som var den förste att tonsätta Nils dikter 1932.

Publiken fick inledningsvis ta del av "Barfotabarn", 1933 och sedan fortsattes det med "I folkviseton" och flera kända tonsatta dikter av den välkände skalden. Även detta program blev mycket uppskattat med många applåder – trots att ljudet inte var det bästa.

ESSE JANSSON, text och foto

HIMLASTEGEN

Körsbärsträdet
var mitt tvåvåningshus
och i den vildvuxna oxeln
hade jag mitt läsrum
Jag var barn
och jag bodde ofta
i träden

Ibland sökte jag mig
till den stora granen på berget
– bakom brunnen
som alltid var torr om somrarna
Granen var
min barndoms himlastege

Från den svajande toppen
kunde jag se
långt över skogarna
Ja nästan
inbillade jag mig
bort till domkyrkan
som låg på andra sidan
den stora slätten
Den som jag bara hört berättas om

Granen
var också ett gömselhörn
Här var jag ensam
och oåtkomlig
Vaggad av vinden
Mellan himmel och jord

Här tyckte jag mig flyga
– fram över världen
bort till den flammande
solnedgången
Fritt kunde jag drömma
Om livet bortom synranden

Granen blev en frihetssymbol
– en stege
som förde mig närmare
himlen och fjärran planeter

Ett sedan länge
avsågat redskap
för tankeflykt

ESSE JANSSON
Ur diktsamlingen Sång i vinden, 1984

Brunnen som alltid var torr om somrarna. Foto: ESSE JANSSON

INBJUDAN

Nils Ferlin Sällskapets medlemmar hälsas varmt välkomna till utdelningen av årets

Ferlinpris till
Bruno K. Öijer
och Trubadurpris till
Sofia Karlsson

torsdagen den 24 oktober kl 18.00
Plats: Grillska Huset vid Stortorget i Gamla Stan.
Ingång Stortorget 3, 2 trp. Alternativt Köpmangatan 15, 2 trp.
Man kommer då direkt in i Riddarsalen.

Meny.
Kalvmedaljonger med dillslungad potatis och marsalavinsås
och säsongens grönsak. Kaffe alternativt the med nötfri kaka ingår.
Priset är 380 kr/kuvert. Kostnad för dryck tillkommer,
vitt eller rött vin kan köpas för 80 kr/glas, Lättöl/Loka kostar 28 kr/flaska
och betalas på plats med kontanter alternativt med kort.
Om Du är allergiker – speciellt om Du är glutenallergiker eller önskar vegetarisk kost **MÅSTE** detta anges på inbetalningskortet,
liksom om Du ej kan äta kalvmedaljonger utan önskar fisk istället.

Anmälan sker genom insättning av beloppet 380 kr på Nils Ferlin Sällskapets Plusgironummer 35 21 55-6 (eller via bifogad plusgiroblankett) och skall vara Sällskapet tillhanda absolut senast onsdagen den 16 oktober.

OBS! Tänk på att gireringen tar ett par dagar!

Glöm ej att skriva namn och adress på Din inbetalning.

Väl mött till en minnesrik Ferlinafton.

STYRELSEN

Poste Restante Medlemstidning för Nils Ferlin-Sällskapet nr 2, 2013
Ordförande: Tor Englund, Stenhuggarvägen 17, 167 54 BROMMA.
mail: tor.englund@hotmail.com
Sekreterare: Annika Luttropp, Surbrunnsgatan 55, 8 tr, 113 27 STOCKHOLM. Tel 08-32 99 84
OBS! Ny e-postadress: annika.luttropp@bredband.net
Skattmästare: Evy Claeson, Heleneborgsgatan 6 C, 3 trp. 117 32 STOCKHOLM. Tel: 08-84 40 44
Sällskapets plusgirokonto: 35 21 55-6
Redaktör för **Poste Restante**:
Esse Jansson, Stockholmsvägen 23 C, 761 43 NORRTÄLJE. Tel 0176-26 81 30
Tryck: Affärstryckeriet, Norrtälje. mail: info@atn.se

MILJÖMÄRKT Trycksak lic nr 341 290

ISSN 0345-9519